

Věc T-339/04

France Télécom SA

v.

Komise Evropských společenství

„Hospodářská soutěž – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Loajální spolupráce s vnitrostátními soudy – Loajální spolupráce s vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž – Článek 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 – Oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž – Odůvodnění – Přiměřenost“

Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 8. března 2007 II - 526

Shrnutí rozsudku

1. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Kontrolní pravomoc Komise – Povinnost loajální spolupráce s vnitrostátními orgány – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Soudní přezkum – Rozsah*

(Články 10 ES, 81 ES a 82 ES; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 20 odst. 4, 7 a 8)

2. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Kontrolní pravomoc Komise – Rozhodnutí nařizující kontrolu – Povinnost uvést odůvodnění – Rozsah*
(Nařízení Rady č. 1/2003, čl. 20 odst. 4)
3. *Hospodářská soutěž – Rozdělení pravomoci mezi Komisí a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž – Oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž – Právo Komise rozhodnout o provedení kontroly ve věci, v níž probíhá přezkum před vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž*
(Článek 5 ES; Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality, připojený ke Smlouvě o ES; nařízení Rady č. 1/2003, čl. 11 odst. 6; oznámení Komise 2004/C 101/03)
4. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Kontrolní pravomoc Komise – Použití rozhodnutí o kontrole – Posuzovací pravomoc Komise – Meze*
(Nařízení Rady č. 1/2003, článek 20)

1. Pokud jde o kontroly, které může provádět Komise k zajištění dodržování pravidel hospodářské soutěže Společenství ze strany podniků, nařízení č. 1/2003 ve svém článku 20 jasně rozlišuje jednak mezi rozhodnutími přijatými Komisí na základě odstavce 4 tohoto článku, a jednak žádostí o pomoc podanou soudnímu orgánu na základě jeho odstavce 7.

Soudním dvorem v rámci řízení o předběžné otázce a s výhradou případných vnitrostátních opravných prostředků určil, zda mu informace předané Komisí v rámci této žádosti umožňují provést přezkum, který mu ukládá čl. 20 odst. 8 nařízení, a vyslovit se užitečně k žádosti, která mu byla předložena.

Zatímco k přezkumu legality rozhodnutí přijatého Komisí na základě čl. 20 odst. 4 nařízení jsou příslušné pouze soudy Společenství, náleží naopak samotnému vnitrostátnímu soudu, ke kterému byla podána žádost o povolení donucovacích opatření na základě čl. 20 odst. 7 nařízení, aby případně ve spolupráci se

Vnitrostátní soudní orgán, ke kterému byla podána žádost podle článku 20 odst. 7 nařízení, má podle odstavce 8 tohoto článku a podle judikatury

možnost požádat Komisi o podrobné vysvětlení zejména důvodů, na základě kterých má Komise podezření, že došlo k jednání v rozporu s články 81 ES a 82 ES, závažnosti předpokládaného protiprávního jednání a povahy účasti dotyčného podniku. Přezkum Soudu, který by již z povahy věci mohl vést ke konstataci, že informace, které Komise poskytla tomuto orgánu, jsou nepostačující, by znamenal přezkum posouzení dostatečnosti těchto informací Soudem, které již provedl uvedený soudní orgán. Tento přezkum však nelze připustit, jelikož posouzení provedené vnitrostátním soudním orgánem podléhá jedině přezkumům vyplývajícím z vnitrostátních opravných prostředků, které jsou k dispozici proti rozhodnutím tohoto orgánu.

o povolení donucovacích opatření, rozhodnout za plné znalosti věci.

(viz body 47, 50–53)

Z tohoto důvodu musí být jako nerelevantní odmítnuty argumenty dotyčného podniku vznesené na podporu žaloby namířené proti rozhodnutí Komise o nařízení kontroly, ve kterých tvrdí, že toto rozhodnutí v rozporu s povinností loajální spolupráce s vnitrostátními orgány, která Komisi přísluší podle článku 10 ES, neobsahovalo dostatečné informace k tomu, aby umožnilo vnitrostátnímu soudu, který se zabývá žádostí

2. Rozhodnutí, kterým Komise při výkonu pravomoci, které jí svěřuje nařízení č. 1/2003 k zajištění dodržování pravidel hospodářské soutěže Společenství ze strany podniků, a na základě článku 20 tohoto nařízení, nařizuje kontrolu, musí podle odstavce 4 uvedeného článku a judikatury obsahovat odůvodnění s určitými podstatnými náležitostmi tak, aby byla prokázána odůvodněnost zamýšlené kontroly v dotyčných podnicích a aby si tyto podniky mohly uvědomit rozsah své povinnosti spolupráce při zachování svých práv obhajoby. Musí tedy uvádět předmět a účel kontroly tím, že popisuje charakteristické rysy domnělého protiprávního jednání, označuje domnělý relevantní trh, povahu domnělého protiprávního jednání, vysvětlit způsob, jakým se podnik, který je předmětem kontroly, údajně dopustil protiprávního jednání, uvést to, co je předmětem šetření, a skutečnosti, kterých se má týkat kontrola, pravomoci svěřené vyšetřovatelům Společenství, datum zahájení kontroly, sankce podle článků 23 a 24 nařízení č. 1/2003

a možnost přezkumu rozhodnutí Soudem. Komise má rovněž povinnost podrobně uvést, že má k dispozici poznatky a závažné indicie hmotného charakteru, na jejichž základě má podezření, že podnik, na který se vztahuje kontrola, se dopustil protiprávního jednání.

ku 20 o provedení kontroly, která je pouze přípravným aktem pro jednání ve věci samé, a nezahrnuje formální zahájení řízení ve smyslu výše uvedeného čl. 11 odst. 6.

Posouzení, zda je takové rozhodnutí dostatečně odůvodněno, se musí provést podle souvislostí, za kterých bylo přijato.

(viz body 56–60, 105)

3. Ačkoli nařízení č. 1/2003 zavádí spolupráci mezi Komisí a vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž, ponechává Komisi rozhodující úlohu při vyšetřování protiprávních jednání. Zejména jeho čl. 11 odst. 6 nařízení č. 1/2003 stanoví, že Komise si ponechává s výhradou pouhé konzultace dotčeného vnitrostátního orgánu možnost zahájit řízení za účelem přijetí rozhodnutí, i když se daným případem zabývá již vnitrostátní orgán. *A fortiori* nemůže být uvedené nařízení vykládáno tak, že Komisi v podobném případě zakazuje, aby rozhodla podle jeho člán-

Obdobný zákaz nevyplývá krom toho ani z oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž, které ostatně neuděluje podnikům, kterým je vytýkáno protisoutěžní jednání, právo, aby se jejich případem zabýval určitý orgán, ani ze společného prohlášení Rady a Komise k fungování sítě orgánů pro hospodářskou soutěž, které má politickou povahu a nezakládá ani práva ani povinnosti, ani ze zásady subsidiarity upravené v článku 5 ES a vysvětlené v Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality, připojeném ke Smlouvě o ES, neboť tato zásada nezpochybňuje pravomoci svěřené Smlouvou o ES Komisi, mezi nimiž figuruje používání pravidel hospodářské soutěže, a zejména právo na provedení kontrol za účelem posouzení skutečné existence domnělých protiprávních jednání.

(viz body 79–83, 85, 88–89)

4. Dodržení zásady proporcionality předpokládá, že pokud Komise rozhodne na základě článku 20 nařízení č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] provést kontrolu, nezpůsobí zamýšlená opatření nepřiměřené a nepřijatelné následky vzhledem k cílům sledovaným dotyčnou kontrolou. Volba Komise mezi kontrolou provedenou na základě pouhého zmocnění a kontrolou nařízenou rozhodnutím však nezávisí na takových okolnostech, jako je zvláštní závažnost situace, mimořádná naléhavost nebo nezbytnost absolutního uvážení, ale na nutnosti přiměřené kontroly s ohledem na zvláštní okolnosti projednávaného případu. Proto pokud je účelem rozhodnutí o kontrole pouze umožnit Komisi shro-

máždit nezbytné poznatky k posouzení případné existence porušení Smlouvy, takové rozhodnutí neporušuje zásadu proporcionality.

V zásadě přísluší Komisi, aby posoudila, zda je určitá informace nezbytná k odhalení protiprávního jednání porušujícího pravidla hospodářské soutěže, a pokud již Komise má určité indicie nebo i důkazy o existenci určitého protiprávního jednání, může se legitimně domnívat, že je nezbytné nařídit doplňující šetření, která jí umožní lépe vymezit protiprávní jednání nebo jeho dobu trvání.

(viz body 118–119)